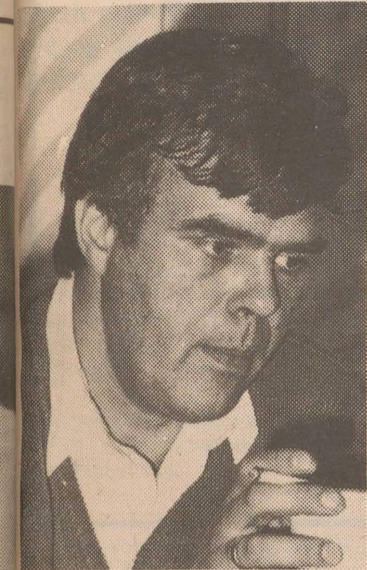

Utopia

STUDENTAVISA I TROMSØ

NR. 5, MAI 1989, 13. ÅRGANG

Ja til Ørndalen

Styret i Samskipnaden går enstemmig inn for et forslag til kjøpekontrakt for Tromsø Boligbyggelag (TBBL) om overtakelse av Ørndalen Borettslag. Dermed ser det ut som Samskipnadens boligmasse kan økes med rundt 350 enheter, de første allerede fra høsten av.

Geir Arne Hansen

Det var på et ekstraordinært styremøte like før pinsen, at Samskipnaden enstemmig vedtok kontaktsforslag. Selv om det var mindre uenighet med TBBL på enkelte punkt, regner Samskipnaden med at forholdet til TBBL skal være avklart.

—Vi regner med at de første enhetene skal være innflyttingsklar allerede så tidlig som månedskiftet september/oktober, sier en optimistisk

Vidar Bakken, direktør i Samskipnaden. —De resterende vil stå ferdig ferdig i løpet av neste vår- og høstsemester.

I kontrakten ligger det at Samskipnaden kun kjøper deler av Ørndalen Borettslag, og at Samskipnaden ikke overtar den delen som allerede er bygget. Bakken sier at dette er fordi det vill falle noe for dyrt å bygge om de oppførte enhetene til studentboliger.

Finansieringen vil skje ved husbanklån og statsstøtte, men Bakken sier det kan være nødvendig å ta opp en midlertidig finansiering i påvente av statsstøtten. Totalt har boligprosjektet en kostnadsramme på 85 mill. kroner. Dette gir en enhetspris som ligger innenfor en grense på kr 250.000,- pr. enhet. Kjøpesummen fra TBBL utgjør 27,5 mill. kroner. Samskipnaden strakk seg til maksimalt 26,5 mill, og forhandlingene med TBBL holdt på å bryte sammen på spørsmål og pris. Tromsø Kommune vil imidlertid refundere Samskipnaden 1 mill. til subsidiering av kjøpet. —Vi har møtt stor velvilje for prosjektet, sier Bakken,

Ørndalen-prosjektet (bildet) gir 350 Tromsø-studenter et sted å bo.

Foto: Morten Hansen

både på departementshold og ikke minst Tromsø Kommune, som også har spilt en stor rolle i prosessen.

—Prosjektet er ikke minst et resultat av et samarbeide mellom Universitetet og Samskipnaden for å få løst bl.a. den sterke veksten i antall studenter ved Universitetet i Tromsø. I det siste året har antalle studentert økt med 19,4%. Samtidig har

det vært lav tilvekst av studentboliger i den samme perioden. Det private boligmarkedet har heller ikke hatt kapasitet til å ta imot denne økningen. —Det at Universitetet i Tromsø er et universitet for hele landsdelen, fortsetter Bakken, er også et viktig punkt for samarbeidet. Boligsituasjonen skal ikke være en barriere for å ta høyere utdanning.

Blåser nytt liv i EF-kampen

— EF medlemskap vil fra oss retten til å forvalte egne ressurser. Primærnæringens behov vil bli offer for snevre økonomiske særinteresser, noe som vil gjøre den nordlige landsdels situasjon enda mer usikker. Vekstfilosofien vil gjøre det «Ulønnsomt» å tenke miljøvern. Dette sier nestleder i folkeaksjonen mot EF, Nils Aarsæther, og gir det europeiske felleskap «dumpekarakter».

og de helhetlige interesser som også inkluderer samfunn og miljøvern. For primærnæringens vedkomme vil et medlemskap bety at en mister selvvråderetten over egne ressurser. Ved å føre beslutningsmyndigheten over på EFs ekspertorganer vil vi ikke kunne fastsette kvoter for fiskerieringa lenger. En fisker fra Senja vil måtte bøye seg for de beslutningene som er fattet i Brussel, av personer som kanskje ikke vet hva Senja er engang. — For jordbruksnæringas vedkomme er det ganske sikkert at subsidieordningene vil falle bort, med nedleggelse som resultat. Det sier seg selv at en sentralisering av beslutningene vil gjøre det svært vanskelig å få gjennomslag for lokale ønsker og behov. Dette vil ramme sårbare utkanstrøk hardest.

Miljøforsuring

— Et system som det Europeiske felleskap er ikke basert på noe helhetsperspektiv. Målsetningen er ene og alene det å skape økonomisk vekst og holde stabile priser i felleskapet. Når en så vet at økonomisk vekst gjerne medfører rasjonalisering og effektivisering vil konkur-

ranselementet gjøre det «uproduktivt» å tenke miljøvern. Innen jordbrukssektoren vil en bli fristet til kjemikaliebruk fordi dette ikke gir så store kostnader. Noe som vil få alvorlige konsekvenser dersom man ikke griper inn i tide.

— Innen fiskerierne vil det hemningsløse konkurransesystemet gjøre det profittabelt å fange ungfisk, slik at den enkelte bestand ikke får nok tid til å bygge seg opp igjen. Innen et slikt system finnes det ikke rom for biologisk tenkning, bare økonomisk.

Moralsk ansvar

— Et annet hovedargument mot EF er at det kun gir enkeltsektorer kortsiktige fortrinn. Selvfølgelig er det riktig at Fiskeindustrien vil få reduserte tollutgifter for sine eksportprodukter og således øke inntjeningsvevnen, men til dette er det bare å si at en godt kan greie seg med tollsatser, det er værre å greie seg uten bosetting og natur. En har derfor et moralsk ansvar til å vurdere konsekvensene ut fra et helhetlig syn. Argumentasjonen til tilhengerne mangler denne egenskapen.

Her er man opptatt av enkeltstående sektorer økonomiske situasjon og neglisjerer alle forhold som ikke har med økonomiske sektorer å gjøre.

Nordisk samarbeid

Aarsæther er også skeptisk til den sentraliseringseffekten medlemskap vil få. Det er i følge ham meget som tyder på at de enheter som er store vil bli større, mens små lokalsamfunn som ikke har de nødvendige ressurser til å øve innflytelse vil bli mindre. — De som tror at et medlemskap er det samme som få både i pose og sekk vil kanskje få erfare at de ikke får noe som helst.

— Dette er forhold som en helst burde gi avkall på. Ei nordisk løsning der en ikke pulveriserer helhetssynet til snevre økonomiske sektorbehov vil derfor være å foretrekke, sier Nils Aarsæther. Han legger til at folkeaksjonen mot EF etter beste evne søker å spre denne kunnskapen ut til folk. Et mål er å verve medlemmer, men det viktigste er å bidra med kunnskapsformidling.

Gjelms Onstad
avkledd
side 4

Kappløp mot
stupet
side 5

Nystarta
alternativ
side 3

Ansiktsløft-
ning på IMR
side 5

150 ledige får studieplass

Kai Friis

Sju og en halv millionen i ekstra bevilgninger skal benyttes til å opprette 150 nye studieplasser ved Universitetet i Tromsø. Bevilgningene er en del av regjeringens sysselsetningspakken. Regjeringen går inn for å øke antall studieplasser i landet med to tusen innenfor studieretninger som har stort studentpress. Disse studieplassene skal gi ungdom som har vanskelig for å få seg en jobb en mulighet til å skaffe seg en utdanning.

Antall studieplasser skal økes i fag som allerede har adgangsbegrensning eller som har planer om å innføre adgangsbegrensninger på grunn av mangel av undervisningsressurser.

Universitetsstyret vedtok 20. april å fordele en del av midlene til seks nye stillinger, mens resten skal fordeles mellom instituttene.

De seks stillingene skal fordeles slik:

—To stillinger til jus. Det forutsettes at det i 1989 ikke blir nødvendig å lukke 1. avdeling og karaktersperre 2. avdeling.

—Offentlig politikk og administrasjon får en mellomstilling. Her forutsettes det at det i 1989 ikke blir fremmet forslag til karaktersperre til hovedfag.

—En mellomstilling i bioteknologi til sivilingeniørstudiet. Forutsetningen er at antall studenter opptatt høsten 1989 øker fra 4 til 10.

—Fiskerihelse/miljøhygiene får en mellomstilling. Det forventes at studiet starter høsten 1989 med et opptak av ti studenter.

For å øke antall studieplasser har universitetsstyret fordelt fem millioner kroner mellom enhetene på

UiTø som gir undervisning. Midlene er gitt som generell styrking undervisningen og som ekstra midler til enheter som er ekstra presset på grunn av økning i studentall og opprettelse av nye studier. Midlene ble avsatt som følger:

APPU	350 000
Fag. med	1 250 000
IBG	350 000
NFH	550 000
IMR	600 000
IRV	500 000
ISL	400 000
ISV	800 000
Psykologi	200 000

Til å dekke de økte fellesutgiftene som 150 ny studieplasser vil føre med seg har universitetsstyret satt av 1 680 000 kroner.

Disse nye studieplassene skal være permanente. De seks nye stillingene blir faste og skal løpe videre. Universitetet regner med å få videre bevilgninger til disse studieplassene, enten som nye pakker eller mest sannsynlig over kommende budsjett.

Universitetet og innvandring

Erik Gjems Onstad, stortingskandidat for partiet Stopp Innvandringen, har besøkt Universitetet i Tromsø. Gjems Onstad uttalte i den anledningen at den økte innvandringen er en større trussel mot Norge enn innvasjonen 9. april 1940. En annen stortingskandidat, Jon Michelet, har tidligere uttalt at vi bør slippe 1 million innvandrere inn i landet. Dette illustrerer ikke bare hvor lavt nivå det er på enkelte av våre stortingskandidater, men også de store motsetningene som finnes i det norske samfunn når det gjelder holdningen til innvandring. Norge har i mange år fremhevet seg selv som et land hvor folkeopplysningen har kommet langt, men evnen til å forholde seg til fakta når det gjelder ømtåelige spørsmål er tydeligvis ikke blitt bedre. Her har de norske universitetene en stor oppgave: Men kan de lykkes?

Hvorfor når ikke Universitetene ut med de fakta om samfunnsforhold som de sitter inne med? I dag kan det virke som om det er Blitz og den ekstreme høyresiden som definerer vilkårene for innvandringsdebatten i Norge. Man må spørre seg hvorfor Universitetene og studentene ikke

klarer å treng gjennom med seriøs innformasjon i en av de viktigste samfunnsdebattene på mange år. Årsaken kan være at Universitetene har utdefinert seg selv. Tidligere hadde Universitetsansatte og studenter ikke bare gode argumenter, de tok også konsekvensen av dem. Her kan solidaritetsarbeidet på 60 og 70 tallet være et eksempel på en viss sammenheng mellom liv og lære. Det er det ikke i dag. 80 årenes skrekkeksempel i så måte må vel være universitetsledelsen i Tromsø's overkjøring av studentkampanjen mot oljeselskapet Total. Hvordan kan man da forvente å bli tatt seriøst av samfunnet når man fordømmer i teorien og tar imot i praksis. Så ser vi da også at følelseladde og bevislig feilaktige argumenter når det gjelder innvandring får stadig større oppslutning også blant studentene i Norge. I dag bombes asylmottak, heksejakten er i gang igjen. Hvor lenge er det før også studenter gjør seg til talsmenn for menneskefiendtlig aktivisme?

Se forøvrig artikkel side 4.

I REDAKSJONEN:

Trond Davidsen, Steinar Johansen, Britt Bakkehaug, Tove Klæboe Nilsen, Gry Berntzen, Lars Åge Rotvold, Arve Bartnes, Roger Hoas, Kai Friis, Espen O. Henriksen, Asle Rønning, Arne Hauge, Nora Sørensens.

REDAKTØR:

Geir Hatling

REDAKSJONSSEKRETÆR:

Geir Arne Hansen

FOTO:

Oddgeir Sagerup, Morten Hansen, Sten A. Korneliussen, Bjørn Joachimsen.

UTROPIA er et organ for studentene i ved Universitetet i Tromsø og kommer med 12 nummer i året.

Redaksjonen er valgt på politisk uavhengig grunnlag.

Annonsepris kr. 4,- pr.sp.mm.

Ved fast annonsering 20% rabatt.

UTROPIA

Adr.: Boks 678, 9001 Tromsø
Tlf.: (083) 44 283

OPPLAG:

2000 eksemplarer

SATS OG OMBREKKING:

Fotosetteriet as
Telefon 083/ 73 482
Boks 3604 Stakkevoll
9001 Tromsø

TRYKK: Bladet «Tromsø»

En fersk student i jungelen

Som samfunnsengasert og «bevisst» har jeg alltid prøvd å finne ut hvordan ting henger sammen, hvordan strukturene er. På skolen hadde jeg full oversikt over ordninga med tillitslever, elverådsmøter og skoletutvalg. På samme måte på jobben, med klubbmøter, tillitsmenn og bedriftsstyre.

Derfor er det merkelig å føle seg totalt i tåka i forhold til beslutningsprosessen. Som fersk student på universitetet må du kjempe deg gjennom jungelen av forkortelser, en jungel som er bare kan sammenlignes med den militærvesenet har dyrka fram gjennom hundreår med disiplin. I forsvaret har du riktignok 12 måneder som du ikke kan bruke til annet enn å lære deg forkortelser. På Universitet skal du helst lære noe fag også.

Åkke som, etter ett semester er jeg i stand til å forstå at en akademisk forkortelse som ISV-AU betyr arbeidsutvalget på institutt for samfunnsvitenskapelige fag. Og da er det vel på tide å møte opp på institutt-allmøte for å finne ut hva dette arbeidsutvalget gjør for noe (unnskyld denne totalt subjektive kommentaren, men jeg hadde faktisk ikke merka noe til da).

Bare for å finne ut at det som skal gjøres på almøte er å velge et nytt styre.

Og at oppmøtet på allmøtet er på 7-sju-stykker. Av de fem som stilte til valg var 2-to-personer tilstede. Enkel hoderegning tilsier da at vi var nøyaktig mange nok til å samle de nødvendige 5 underskriftene som skulle til for å få valget riktig (hva slags regel er forresten det?). Ut fra det jeg så av ei underskriftsliste fra et naboinstitutt hadde de ikke engang hatt så mange som oss på sitt «all»-møte. Hva de 5 ønska å bruke det enstemmige mandatet sitt til, aner jeg ikke. Og hvem vil vel spørre om det før de har 5-6 semester på baken?

Noen vil vel kanskje tru at det her var det siste jeg vil engasjere meg i studentaktivitet på instituttet mitt. Vi får se. Det er i og for seg ikke så interessant. Spørsmålet er heller: Hva med de xx hundre på instituttet som ikke møter opp på allmøtet? Har de lignende erfaringer bak seg, eller har de ennå til gode å få et gløtt inn i jungelen av styrever, råd, forkortelser og utvalg? Det trengs en skarp machete og gode bærere for å komme igjennom der.

Asle Rønning

Har du krav på bostøtte?

I tilfelle må du søke før 10. juni.

Hvis du bor i borettslag er søknadsfristen 8 dager før.

Vilkår for å søke:

- Du må ha Tromsø som hjemstedskommune
- Du må ha barn under 18 år eller
- ha en eller annen form for stønad fra Folketrygden (attføring, overgangsstønad m.m.)

Husk at du kan søke om du bor i studentbolig.

Søknadsskjema fås i Eiendomsavd. i Tromsø Kommune, Storgt. 25, tlf. 85 000 eller i Studentsekretariatet, Studentsamskipnaden.

Hvis du får avslag på søknaden å grunn av høy inntekt i 1987, bør du klage over vedtaket med begrunnelse i aktuell økonomisk situasjon.

Sosialtjenesten

Kommentar:

Sammenslåing SU og NSU

Hovedallmøtet 10.mai avviste saken om en eventuell sammenslåing av Studentutvalget (SU) og Norsk Studentunions lærestedsutvalg (LSU). Saken er imidlertid ikke avsluttet og jeg hiver meg derfor ut i debatten.

Hovedmomentene så langt i debatten er:

1. Det er sløsing med menneskelige ressurser å ha to utvalg når rekrutteringa er så dårlig som nå.
2. To utvalg jobber mye dobbelt, fordi de er opptatt av de samme sakene.
3. For studentene og utenomverdenen er det enklere å forholde seg til ett organ enn to.
4. Forholdet til Norsk Studentunion sentralt vil forandre seg dersom SU og LSU slås sammen til ett organ.

Det siste momentet skal jeg ikke gå inn på her. De andre vil jeg knytte noen kommentarer til.

Punkt 1

- sløsing med ressurser.

Det er mange mennesker som vil være med i SU eller LSU. Siste Hovedallmøte var et bevis på det, der 9 personer stilte til valg til SU og fire plasser skulle besettes. Vi fikk også det største LSU på svært lenge, hele 8 mennesker utgjør neste studiers utvalg.

Med en slik interesse ville det være større sløsing med ressursene å velge 6 personer til ett organ, det eventuelt forente SU og LSU. Nå er det 13 personer som vil gjøre en jobb, og vi som har valgt dem trenger alle de ressurser de kan tilby.

Punkt 2

- dobbeltarbeid

Det er ofte hevdet at Studentutvalget og Lærestedsutvalget gjør samme jobben, og at vi arbeider dobbelt. Denne påstanden er sann bare så lenge de to utvalgene vil at den skal være det.

Tidligere har SU og LSU rekruttert fra nøyaktig den samme gruppa - mennesker som er interessert i å jobbe med alt innen studentpolitikken. På denne måten blir de to utvalgene konkurrenter til hverandre, mer enn at de utfyller hverandre. Alle som er tillitsvalgte vil jobbe med de samme sakene, helst de som er politisk utfordrende.

Jeg tror vi må endre dette forholdet. Vi trenger ikke to organer til å gjøre en jobb, men vi trenger ett organ (en gruppe mennesker) som tar

seg av «studentpolitikken daglige dont», legger fram saker for Studentråd og Hovedallmøtet. De samme menneskene har sannsynligvis ikke kapasitet til å lage aksjoner og informasjonsmøter o.l., derfor bør noen andre ta seg av det. Det viktigste blir altså å klare å dele arbeidsoppgavene mellom SU og LSU. Dette er ikke alltid like lett og blir en stor utfordring for lederne av de to utvalgene.

Det er heller ikke naturlig å skille mellom NSU-saker og ikke NSU-saker. Jeg er redd for at et slikt skille kan lage skillelinjer i politikken som egentlig ikke finnes. Det er ingen hemmelighet at mange studenter ved universitetet er skeptiske til NSU. Hvis disse lar være å engasjere seg i en sak fordi den behandles i NSU, har de mistet muligheten til å påvirke en organisasjon de er medlem av.

Punkt 3

- oversiktlig struktur.

Det er viktig at vi studenter og de ansatte ved Universitetet vet hvor vi skal gå for å få svar på de spørsmålene vi har, eller å få hjelp. En ryddig og oversiktlig struktur gjør dette lettere.

Dette er hovedpoenget til de som den siste måneden har kjempet hardt for å slå sammen SU og LSU nå. Mange synes det er vanskelig å vite hvorvidt Studentutvalget eller Lærestedsutvalget er det naturlige organ å henvende seg til når man

I denne kommentaren kommer Marit Sjøvaag med visse refleksjoner til studentpolitikken. Blant annet ser hun på fordelene og ulemper ved en sammenslåing mellom SU og LSU. Marit Sjøvaag har det siste året vært leder for lærestedsutvalget.

trenger hjelp. Men dette blir et problem når:

- personer lar være å henvende seg til de tillitsvalgte.
 - de tillitsvalgte ikke klarer å videreformidle henvendelser
- Alle studenter bør kjenne ansiktene til personer i tillitsverv, så man kan ta kontakt i kantina, på toalettet eller andre steder man treffes. Ideer som fint kalles utadretta virksomhet er derfor viktig.

Når noen så kommer og ber om hjelp, er det tillitspersonenes plikt å sørge for at vedkommende får hjelp. Man kan ikke alltid ordne opp i elendigheten, men det er godt for de som er i knipe å treffe mennesker som vil hjelpe.

Jeg har ikke tatt endelig standpunkt til om SU og LSU bør bli ett organ. Jeg har bare prøvd å kaste noen momenter inn i debatten.

Hovedallmøtet har valgt en reglementskomiteé som skal jobbe neste semester. De følger opp et arbeid som er begynt av den forrige reglementskomiteén, som jeg var med i. Vi klarte ikke å bli ferdige med arbeidet. Mye kan sies, og mye har vært sagt om det. Men jeg vil oppfordre den nye komiteén til å ta del i en offisiell debatt om studentorganiseringa. Det gjorde ikke den forrige komiteén, og det var kanskje den største feilen vi gjorde.

Mot pampeveldet

— Vi syns at studentpolitikken i Tromsø er veldig isolert og saksavhengig. Hvis studentpolitikk skal kunne engasjere de vanlige studentene må de radikale slippe inn andre. I dag sitter de samme personene i forskjellige råd og utvalg, noe som gjør at nye studenter føler seg ganske fremmede overfor studentpolitikken. Det er bare 7 % av de som sitter i utvalg, råd og styre som ikke er valgt på radikalt grunnlag. Vi andre føler at vi ikke kommer noen vei, og mange ikke-radikale holder seg borte fra Hovedallmøtet.

Asle Rønning

Det sier Gro Blix Andreassen og Maung San Lwin fra den nystartede sosialdemokratiske studentforeninga i Tromsø. Maung legger en del av skylda for dagens tilstand på mangelen på opposisjon:

— Så lenge det ikke finns noe alternativ blir det jo nødvendigvis internt og lite spennende.

Målet til SSF, Sosialdemokratisk studentforbund, er å bli et slikt alternativ i Tromsø. Gro og Maung tok en prat med Utopia dagen etter semesterets siste Hovedallmøte, et møte som i større grad enn tidligere valgte ikke-radikale til råd og utvalg.

Knytt til arbeiderbevegelsen

Det første forsøket på å starte en universitetsgruppe i Tromsø var for to år siden. Nå har nye folk prøvd igjen, og med 160 medlemmer i ryggen er de i god gang med å få til en fast gruppe. Både Maung og Gro sitter i styret som foreløpig bare er løst sammensatt. Gro understreker tilknytninga til arbeiderbevegelsen i vid forstand som viktig for SSF:

— Vi føler at vi har stor innflytelse gjennom vårt kollektive medlemskap i AUF og vårt samarbeid med fagbevegelsen, sier hun, og nevner

bedre avbetalingsbetingelser på studielån som en konkret sak SSF har æren for.

Blir det ikke lett mange kompromiser så nære maktens tinder?

— Ingen kommer utenom kompromiser, svarer Maung kontant. — Det er sjelden du får gjennomslag for hele ideer. Politikk er å nærme seg målet i små skritt.

Når det gjelder forholdet til fagbevegelsen, har det jo vært mye diskusjon om LOs lånetilbud til studenter tidligere i vår

Gro smiler lett oppgitt før hun i rolige vendinger begynner å forklare en sak hun har gått gjennom mange ganger før:

— For det første: avisene blåste saken helt ut av alle proposjoner. Opplegget var bare et forslag, og var ikke ferdigbehandla. Det kom ut til pressen gjennom lekkasje i LO. For det andre var tilbudet et forbrukslån til studenter og annen ungdom som er LO-medlemmer, og ikke noe studielån. For det tredje: lånesummen er på 20.000 kr. i året, ikke 100.000 som det ble påstatt. Folk ringte jo til AUF og LO og sa: «Jeg vil bli medlem. Få 100.000 kr.!» Lånetilbudet skulle ikke ta fra staten noe ansvar for studiefinansiering!

Det ble hevdet at formålet med

Gro Blix Andreassen og Maung San Lwin smiler stolt over sitt ikke-radikale alternativ.

Foto: Bjørn Joachimsen

utspillet var å trekke studenter til LO. Mener dere at studenter bør være organisert i de fagforbundene de vil ende opp i etter utdanninga?

— Personlig mener jeg det, sier Gro.

— Jeg ser ingen fordel ved å organisere seg i LO som student, sier Maung. — Men enkeltvis bør man gjøre det.

Arbeiderpartiet har vært på defensiven i den siste utdanningsdebatten. Sier partiet nå farvel til prinsippet om lik rett til utdanning for alle?

— Nei, partiet glir ikke mot høyre. Vi er kanskje uenige i noen punkter, blant annet arbeider vi for å få gjennomslag for kravet om fullstipendiering som et langsiktig mål, sier Maung.

I SSFs arbeidsprogram fra i fjor står det: «Universiteter og høyskoler må styres bedre nasjonalt». Samtidig er AP-regjeringas kanskje mest betydningsfulle bidrag til utdanningspolitikken den nye Universitetsloven som fristiller Universitetene.

Har SSF arbeidet hardt mot Universitetsloven?

— Det nye arbeidsprogrammet har en annen formulering. Jeg tror at den nye universitetsloven har både positive og negative sider, svarer Maung diplomatisk.

Arbeidsprogrammet inneholder også en formulering om at boligproblemet for studenter kun kan avhjelpe med å styrke boligbygginga generelt. Allikevel vil ikke SSF-med-

Tromsø, sitter derfor igjen med det inntrykk at konferansen nok ga større velferd for deltakerne enn for studentene, som snarere må lide skade fremfor å få velferd av en slik bedrøvelig forestilling.

Av Dag Digernes, nestleder i styret for Studentsamskipnaden i Tromsø

Biologen

Biologen lener seg tilbake i kontorstolen, legger hendene avventende på borplaten. «Hva vil du?» Øynene hans er mørke, alvorlige.

Jeg forklarer. Kamp! Jeg vil kjempe. Gjøre ... noe. Føle meningen i arbeidet, drive med det jeg jan best. Det er sent på jorden ...

Biologens ord slår imot meg. «Et hovedfag skal lære deg metoden — ydmykhet til faget. Intet annet!»

Intet annet ...

«Hullet i ozonlaget har vokst dramatisk ...»

«Kom tilbake når du har tenkt deg om» Bråkmakeren blir vist døren — av biologen. Biologen med de dype, alvorlige vitenskapelige øynene. Med den tungsindige, ubrytelige autoritet. Med ord som slår — maktens ord. «Om skogen berøres i Tyskland — så behøver den ikke dø av det samme her?»

Kan ikke hevde. Vet ikke sikkert.

«Trærne i Norge har færre barnåler ...»

Jeg husker at jeg vokste opp i en annen verden. Så trygg, så vidunderlig fri og sorgløs. Jeg husker at lukten av skog fulgte meg i alle årene. Den numne, bedøvende duften av bar og kvaie. Hyttene som vi bygde — leken — fra morgen til kveld. Skogen, konglene, markblomstene.

«Barna — hva med barna?!»

«Ydmykhet i forhold til faget, — husk ditt ansvar til den objektive, vitenskapelige metode!». Den alvorlige biologen forteller om dommedagsprophetene, forteller at slike knuser faget. Ødelegger for gode — for seriøse biologer.

«Nordsjøen er døende ...»

Så er det altså useriøst å ta hovedfag i miljøvern — i aktivt miljøvern.

Hadde han enda lagt skylden på bevilgningene — på politikerne. Men nei! — Biologen beveget sine alvorlige, sine dystre lepper. Lutet sine selvsikre skuldre.

«Det er ikke påvist at jorda dør — derfor kan ikke vi biologer påstå det.» «Slikt er useriøst og farlig!»

Så skal vi altså vente på beviser??

«Vi utrydder 150 dyre- og plantearter — hver dag ...»

USA (UCLA) 1970: «The public's awakening to the environmental crisis over the past few years has been remarkable.»

Norge - 1989: «I de siste årene har vi sett en økning i folks interesse for miljøødeleggelsene ...»

19 år — hva er skjedd?

«Tropeskogen (jungelen) vil være borte innen 15 år ...»

Jeg lever i biologens verden nå, — må huske å tenke. Må huske å være objektiv. Må huske å tenke. Men ini meg vokser hatet.

«Alaskakysten tilsølt av olje — hundretusener av ...»

Computere tenker. Mennesker føler. Angst, sorg, fortvilelse — maktesløshet. Mennesker føler.

«Hundretusener av sjøfugl tilgriset og døde ...»

Jeg våkner til radioen hver morgen. Våkner gråtende. 150 arter — hver dag. Skogen dør, sjøfugl dør. Død, død, død! Vi dreper alt. Mennesker føler.

«Hva med barna våre! — FOR SVARTE HELVETE !!!»

Biologen viser meg døren. Og inni meg vokser hatet ...

Velferdskonferansen

En debatt uten mål og styring

De forskjellige studentsamskipnadene i Norge var 8.-10. mai samlet til en velferdskonferanse på Beitostølen. Deltakere på konferansen var representanter fra alle samskipnadene i landet, samt representanter fra studentorganisasjonene. Emnene som ble tatt opp var bl.a. mål og organisering av velferdskonferansen, utenlandske studenter i Norge og studenthelsetjeneste.

Det er et stort behov i Norge for et organ som kan samordne og koordinere utspill overfor ansvarlige myndigheter angående velferd for elever og studenter. Samarbeidet både mellom studentorganisasjoner og samskipnader, og samskipnader i mellom, har vært dårlig. Det skulle være velkjent for de fleste at bevilgningene til velferd for studenter som f.eks. boliger barnehager m.m. er meget lave, noe de forsåvidt alltid har vært.

Forventningene til konferansen var derfor store. Særsklit fra studenthold, hvor man ønsket en omorganisering av konferansen for å gjøre den til et bedre redskap for å få øket bevilgningene til studentvelferd generelt gjennom samordnede utspill overfor ansvarlige myndigheter.

Det tema som i realiteten var det viktigste var derfor målsetting og organisering av velferdskonferansen. Desto mer skuffende var det at man ikke klarte å samle seg om annet enn at samme tema skal opp på

en ny velferdskonferanse i februar 1990. Årsakene til dette var flere. Interessesmotsetninger mellom den administrative ledelse i samskipnadene og styremedlemmer (studenter) som gjaldt den politiske kontroll var en. Motsetninger mellom regionale samskipnader (distrikthøyskolene) og universitetssamskipnadene en annen.

I tillegg var konferansen meget dårlig forberedt. Dette førte til en springende debatt uten mål og styring. Dette var meget ille når så viktige emner som utenlandske studenter og helsetjeneste for studenter sto på dagsorden. Ingen av emnene fikk den behandling de fortjente, og særsklit studenthelsetjenesten bar større preg av krangling om penger fremfor å komme med et enhetlig utspill overfor ansvarlige myndigheter.

Sluttintrykket av konferansen kan derfor ikke sies å være det beste. Deltakerne var innlosjert på Beito Hotell og de ga en utmerket service. Undertegnede, som var deltaker for

Studentforeninger!

I det nye Hovedbygget blir det i et kontorlandskap 10 pulter med bokhyller til disposisjon for studentforeninger.

Alle studentforeninger med medlemspotensiale over hele UiTø, kan søke om å få tildelt en eller flere av disse plassene. Dette betyr at institutttilknyttede/fagorienterte foreninger i utgangspunktet må regne med å bli vurdert sist av søkerne.

Søknad sendes: Studentutvalget
UB-Kjelleren, Postboks 678 9001 Tromsø

Søknadsfrist 10. september 1989

Innvandring — solidaritet eller kulturkollisjon?

—Med den innvandringspolitikken vi har i dag vil nordmenn snart komme i mindretall i sitt eget land. —Vi må beholde en enkulturell stat, det vil være forræderi mot våre forfedre og den oppvoksende slekt å endre dette. Dette sa den tidligere lederen for partiet Stopp Innvandringen, Erik Gjems Onstad under et konfrontasjonsmøte på Universitetet i Tromsø torsdag. Motdebattant var flyktningadvokaten i Tromsø, Ole Gjerdrum.

Geir Hatling

Rundt 150 personer var møtt frem til møtet, som ble arrangert av Tromsø Konservative Studentforening. Temaet for møtet var INNVANDRING — solidaritet eller kulturkollisjon? Erik Gjems Onstad var ikke før kommet i gang med sin innledning, før en gruppe på ca. 20 personer fra miljøet rundt Ungdommens Hus i Tromsø, markerte sin misnøye med Onstads til dels ekstreme standpunkter. De gikk stille rundt Onstad i en fem minutters tid, bærende på plakater hvor det var skrevet slagord mot rasisme og FMI. Etterpå stilte demonstrantene seg bakerst i salen, med sine plakater pekende mot Erik Gjems Onstad.

Onstad, som står på 1. plass på partiet Stopp innvandringen sin stortingsvalgs liste i Akershus, sa at det ikke var flyktningene som var problemet. Problemet var alle de som kommer til Norge uten å være reelle flyktninger. I følge tall han satt inne med var det kun to prosent av alle innvandrere som var flyktninger. Resten var personer som hadde lurt seg inn i Norge på falske premisser og som hadde fått hjelp av advokater til å være i landet. Advokatene trenerte med vilje sakene slik at disse personene fikk være i landet, sa han. Gjerdrum sa i et senere svar at dette kun var bruk av tall, som dessuten var feilaktig.

— Fedrelandet er for nordmenn

Onstad mente den løse innvandringspolitikken som i dag blir praktisert er en større trussel mot Norge enn den tyske invasjonen var i 1940. Det ville i følge Onstad være galt å gjøre Norge til en flernasjonalt stat. —Det vil være naivt å tro at et fargerikt fellesskap vil fungere bedre i Norge enn i andre land. Fedrelandet er for nordmenn. Jeg er derfor imot et fargerikt fellesskap. Dessuten vil det være ett forræderi mot våre forfedre og vår kommende generasjon. Det ville ende opp med kaos og økt vold i samfunnet hvis Norge ble oversvømmet av utlendinger. Dette var det tallrike eksemplene på fra andre land mente han. Onstad sa vi burde støtte flyktningene i deres eget hjemland, der ville det vært bedre bruk for pengene. Han viste også til sin fortid som flyktning under krigen og sa at en virkelig flyktning ville reise tilbake til sitt eget land.

Ytringsfrihet

Onstad mente at innvandrere i Norge burde få innskrenket sin tale og ytringsfrihet her i landet så lenge de ikke var norske statsborgere. Her pekte han spesielt på virksomheten som Anette Thommesen drev. Hun burde absolutt ikke ha så fritt spillerom som det hun hadde. Han sa videre at utenlandske pressgrupper ikke burde få slippe så lett til med sitt syn. Onstad tolket Grunnlovens paragraf 100 dithen at den bare gjaldt norske statsborgere. Desuten var det etter hans mening alt for lett å få norsk statsborgerskap. Hvis han kom til makten ville det bli mere restriktivt lovt han. Fra salen ble det ropt at det ville han aldri. Advokat Gjerdrum gikk sterkt imot en slik tolkning av Grunnloven og sa det var klart at ytringsfrihet også gjaldt for innvandrere, selv om de

ikke var norske statsborgere. Onstad sa det var en forutsetning at slike personer ihvertfall ikke fikk drive politisk virksomhet i Norge.

— Strengeste fremmedloven i Europa

Advokat Ole Gjerdrum på sin side var enig i at den innvandringspolitikken som drives i dag er feilaktig. I motsetning til Onstad mente Gjerdrum at den er for streng. Gjerdrum sa at politikken på området er inhuman, inkonsekvent og med visse rasistiske innslag, dette gjaldt både den gamle og den nye fremmedloven. —Vi har den strengeste fremmedloven i Europa, sa Gjerdrum og at loven med sitt kontrollapparat (politiet) lett kan virke rasistisk. Dette gjaldt spesielt reglene om pass og at innvandrere må innrapportere seg til politiet. Det var etter hans mening en klar forskjellsbehandling mellom personer med hvit og farvet hud. Det var en klar fordel for en farvet person å komme til Norge i et valgår. Da er det lett å finne grupper som vil hjelpe en. Politikere er i en slik situasjon flinke til å utnytte situasjonen i forhold til velgerne. Desuten pekte han på det urimelige i at det er asylsøkeren som har bevisbyrden i en sak. Det er ingen saksbehandling i asylsøkerens hjemland. Det blir derfor en for lett

saksbehandling fra den enkelte saksbehandler. Faren for overfladisk behandling er overhengende, sa han.

Økt innvandring

Gjerdrum sa det var feil å si at det har vært en eksplosjon i innvandringen. Antallet utlendinger har holdt seg konstant i ca. 100 år og antallet aldri har vært over 8000 personer pr. år. Han mente mesteparten av skepsisen til innvandring skyldtes frykt for det fremmede. Dette kunne bedres via økt informasjon. Bruk av skjellsord mot de som er skeptiske til innvandring virker ofte mot sin hensikt. En spiller kortene i handa på Carl I. Hagen og andre, mente Gjerdrum. Til Onstads påstand om en enkulturell stat sa Gjerdrum at Norge aldri har vært det, ikke er det og vil aldri bli det. En burde kalle en spade en spade og si at det er redd for et raseblanding, sa Ole Gjerdrum.

Resolusjon mot rasisme

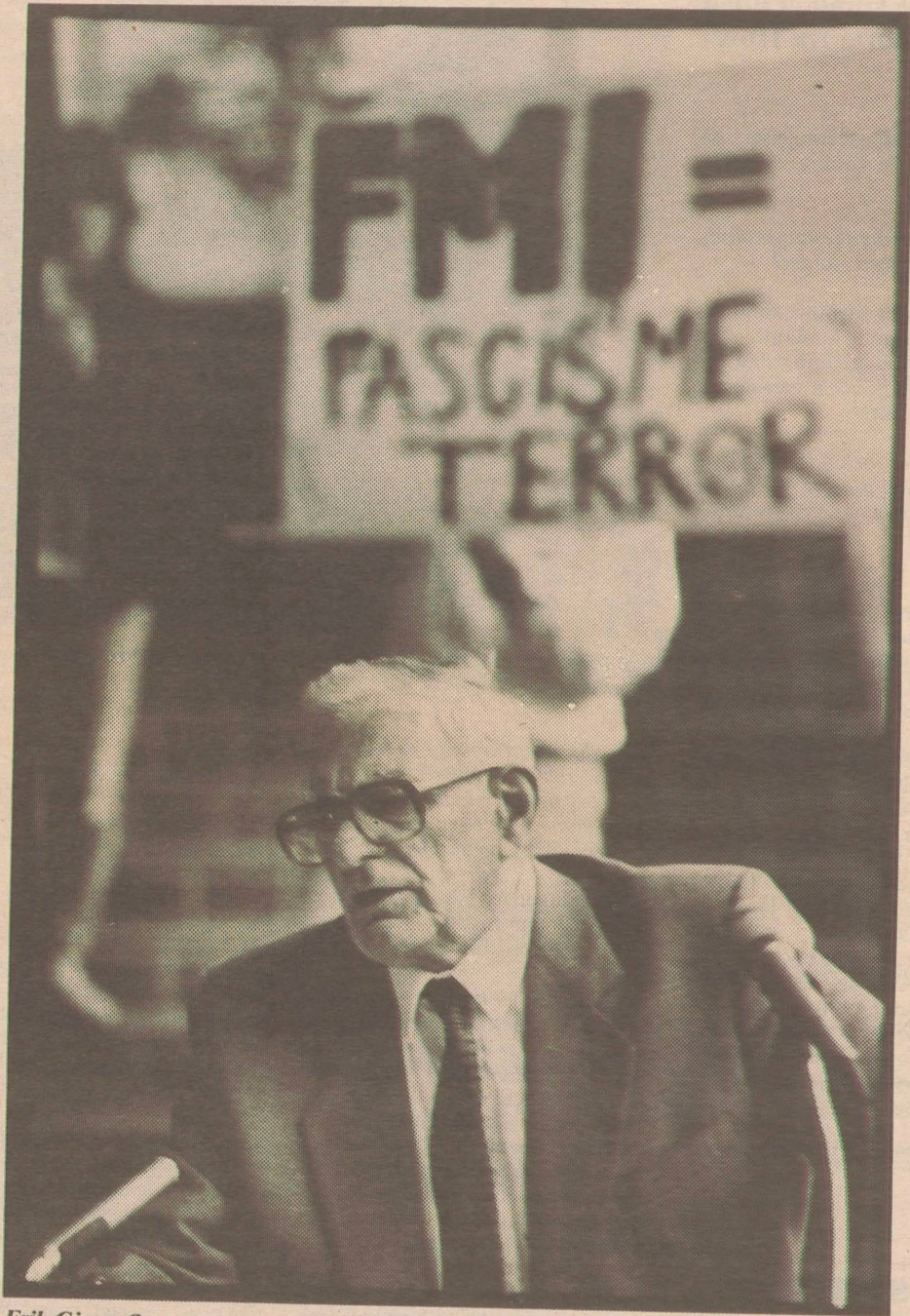
Studentene ved Universitetet i Tromsø hadde på Hovedallmøtet dagen før, vedtatt en resolusjon mot FMI og rasisme. Denne ble lest opp på møtet av Tommy W. Nordeng, leder for Studentutvalget, til stor

begeistring for de fremmøtte. Det ble sagt at det var positivt at studentene tok slike klare standpunkt som i denne saken.

Etter dette ble det åpnet for en spørsmålsrunde fra salen.

Førstemann på talerstolen sa at Erik Gjems Onstad og Carl I. Hagen fortærer sine ofre med sølvbestikk, men de er og blir kannibaler. Denne uttalelsen høstet stor latter fra salen. På spørsmål om hvordan han vurderer Onstads utfall mot muslimer, sa Gjerdrum at Onstad og andre like-sinnede oppfordrer til hat mot muslimer ved å gjette inn i fremtiden. De maler en fremtid som er historieløs og de bruker bevisst skremmelspropaganda mot muslimer og personer med farvet hud, sa han.

På spørsmål om han støtter rase-skilnepolitikken i Sør-Afrika, sa Onstad at det ikke er noe bedre alternativ i dag. Hvis de hvite skulle trekke seg ut ville det bli borgerkrig i landet. Etter hans mening burde ikke Norge blande seg inn i det som skjer i Sør-Afrika, det var ikke vår sak. Han mente regjeringen i Sør-Afrika tok en langsom utvikling, samtidig som de oppretholdt ro og orden. Salen repliserte med en storm av buing for å vise sin misnøye med Onstads syn. En taler gikk så langt som å si at Onstad

Erik Gjems Onstad

Foto: Bjørn Joachimsen

umulig kunne ha skjont hva det var snakk om. Onstad mente på side at det var et spørsmål om ø ne som ser.

Onstad var lite villig til å for om sitt syn på FMI. Det eneste sa var at organisasjonen besto saklige, moderate personer som selv. Det eneste vi gjør er å gi trykk for hva vi tror vil skje, sa Onstad sa at det var en ting vi ku lære av Afrika, det var å lytte til eldre. I Afrika er det de eldre har erfaringen og derfor styrer. I Norge er det de eldre som har eringen, men det er de unge som styre avsluttet han.

Kultur

Flere av talerne påpekte det fakt at Norge er avhengig av impulser andre land. De mente Norge ville et fattig land uten innvandring. I den forstand at Norge ikke utvikle seg innenfor kultur hvis ikke kom impulser fra andre la Ett slagord som gikk igjen var TIL ET FARGERIKT FELL KAP, noe også Ole Gjerdrum pekte i ett av sine svar. Ole Gjerdrum har lenge vært en st forsvarer for denne organisasjon

Mange vil reise hjem

Vahid d'Alai, fra Iran, sa i sitt legg at det ikke er noen dans på ser å være flyktning i Norge. Han spurte Onstad om han trodde nok frivillig ville reise fra sitt hjem land og familie for å slå seg ned i nytt land. Hvordan trodde Onstad at innvandrere kunne bli integrerte i Norge når Norge ikke var interessert i å integrere dem. Han sa også at det er vanskelig å sitte på et slikt m når en viste at det var nyanasister på stede. Det ble en voldsom klapping ve etter Alai's innlegg.

Må kjempe mot undertrykking

Gjerdrum viste til slutt til en plasm som han hadde sett på FN-samband. Den viste ett bilde av en m hvor det stod: REFUGEES (HOME), med små skrift stod They would if they could. Han mente vi ikke hadde lov til å glemme, må fortsette å vise vår solidaritet med flyktninger og personer som har det verre enn oss selv. Vi kan ikke slutte å slåss mot undertryking. Desinformasjon fra ytterligående organisasjoner må møtes med saklig argumentasjon avsluttet han.

Pøbel

Onstad var i sitt innlegg skuffet over at det i en akademisk forsamling som dette ble båret plakater. Han mente dette var et forsøk på å hindre fri meningsyttring og at disse med lje forstyrret debatten. De som still opp med plakater var etter hans mening ren pøbel, som ikke viste respekt for det som ble sagt. Han håpet ikke dette var representativt for Universitetet i Tromsø. Han ungikk å bli lig å si at det hele foregikk i stilling det ble ikke sagt et ord fra de som bar plakaten.

Filosof krever miljøansvar

Ragnar Fjelland, forfatter og forsker, har i de senere år vært Tromsøs ledende kapasitet på de etiske konsekvensene av vår moderne teknologi. Han forlater nå UiTø til fordel for Senter for vitenskapsteori i Bergen. Der får han arbeide med filosofiske storkanoner som Gunnar Skirbekk og Hans Skjervheim. Han har noe å fortelle før han forlater...

Arne Hauge/Espen O. Henriksen

Fjelland har vært ansatt ved filosofiseksjonen, der han hovedsaklig har arbeidet med vitenskapsteori og etikk i tilknytning til naturvitenskapene.

Han vet hva han snakker om. Ragnar – siden han også er utdannet sivilingeniør fra NTH. Vitenskapsteori lå lavt på ønskelista der i ården. Fjelland sto i opposisjon, og synes studiet var for ensidig teknisk. – Det er ille at ikke dagens sivilingeniørutdanning har med seg filosofi. Utdanning etter NTHs mønster var kanskje brukbart for fortiden, men fremtiden krever noe helt annet.

Etikk, moral – humaniora – må inn i naturvitenskapelige fag. Teknologien må holdes i tømme!

Ragnar Fjelland hever stemmen seg fram over bordet. – Vi kan ikke ekspandere i det uendelige. Alle kurver går jo oppover, ikke ned. – Flere selvmord, mer søppel, mer voldelig vekst?? Når man stiller slike spørsmål, henvises det alltid til konkurransevnen. Det gjelder å gå langt fremme i konkurransen. Men hva er poenget med å være først hvis veien går utfor stupet?

– Så du er en bremsekloss for utviklingen?

– Ja! – og hvorfor ikke? Utviklingen? – Flere selvmord, mer søppel, mer voldelig vekst?? Når man stiller slike spørsmål, henvises det alltid til konkurransevnen. Det gjelder å gå langt fremme i konkurransen. Men hva er poenget med å være først hvis veien går utfor stupet?

– Vi er på vei tilbake til naturtilstanden!

Fjelland er ivrig nå, preiker ikke i tømme. – Situasjonen er paradoksal. Som i konkurransen stadig skal

– Teknologien må holdes i tømmene, mener Ragnar Fjelland.

Foto: Oddgeir Sagerup

øke, vil den til slutt ende i en alles krig mot alle. Da har vi gått den motsatte vei av det den engelske filosofen Thomas Hobbes tenkte seg. Han snakket om «naturtilstanden», som nettopp var alles kamp mot alle. Sivilisasjonen skulle få menneskene bort fra en slik tilstand. Men nå kan det se ut som om vi går i den motsatte retning, fra sivilisasjon og tilbake til Hobbes' «naturtilstand».

– Vi må velge det fornuftige!

– Vi kunne bruke forsvarsbudsjettet til virkelig forsvar, forurensingen er mye farligere enn russerne. Vi vet om vi ikke handler – at kloden vår vil dø! Vi vet bare ikke eksakt når. Ingen kan vel lenger være uenig i det!

– Vi står i handlingstvung. Og det er forskernes plikt å si ifra. Nye stoffer introduseres mer eller mindre ukritisk og for å benytte en juridisk terminologi: Vi må innføre en motsatt bevisbyrde av det vi har nå. Vi skal ikke kreve bevis for at noe er skadelig før det forbyes, men bevis for at det er uskadelig før det tillates

– Vi må huske på at all forskning er styrt av økonomi og verdier, eller rettere: Mangelen på verdier. Det er ikke alltid nødvendig å lage et skille mellom grunnforskning og anvendt forskning.

– Hva må til idag?

– Nytenkning, mot og vilje, kontakt mellom fagfeltene! Tverrfaglighet! Dessverre har tverrfaglighet forferdelige kår ved universitetet. Så har vi nok også laber kreativitet og lite selvstendig tenkning. Virkelige resultater kan oppnås ved å ta opp samme sak fra ulike synsvinkler. Rart er det da at det skal være så forferdelig vanskelig å samarbeide. På tvers av ofte kunstige skiller.

– Så du tror ikke på streng spesialisering?

– I dag har en altfor stor grad av spesialisering ved universitetet. Man bør ikke se bort ifra at spesialisering og vanntette skott mellom områder er en måte å beskytte seg mot kritikk. På universitetet finner man ikke så lite av den holdning at «dersom jeg får ha mitt område i fred, skal du også ha ditt i fred. En slik holdning hemmer den frie tanke.

– Enkelte forskere hever timelønn som en skipsreder!

– Forskningens frihet blir ofte misbrukt. Når folk labber omkring i tøflene sine – i årevis – og bare «forsker» som det passer dem, risikerer vi at enkelte ikke gjør seg skattebetalernes kroner verd. Universiteteslærere er for beskyttet. Ved reduserte plikter, ved å unndra seg studenter, reduseres det faktiske produktet ganske betydelig. Noen har kalt universitetene «Norges største vernede bedrifter!». Vi stiller tross alt krav til studentene. Det stilles mye lavere krav til de ansatte. Fjelland smiler bredt, men blir brått alvorlig igjen.

– Unge – med gamle hoder!

– En annen fare ved dette er at folk synker inn i en slags anonym dvaletilstand. Blir gamle altfor tidlig, mister spenst og vilje til å møte en utfordring. Dette er paradoksal i Tromsø, med tanke på hvor ungt universitetet er!

– Apropos utfordring, hva synes du om at enkelte studenter føler at hovedfagstilbudet er snevert og meningsløst slavearbeide?

– Studentene må stille krav! De har allerede funnet seg i for mye. Mye verdifullt fra –68 bør tas vare på – bl.a. studentenes rett og plikt til å kjempe for viktige problemstillinger.

– Hovedfag kan man utmerket godt gjespe seg gjennom uten å tenke en tanke – men er nå det hensikten? Bli nikkedukker uten evne til selvstendig tenkning? Men husk også på at studentene selv må ta ansvar og plikter. Faget skal ikke studeres for fagets skyld alene. Mange faglige sannheter er komplett unyttige.

– Miljøvern lå bedre an i 1970!

– Du er tydelig opptatt av miljø og teknologi, si meg, er det grunnlag for et Institutt for miljøvern i Tromsø?

– Ja! – Absolutt, helt opplagt. Det er forøvrig en meget god idé. Det bør være et tverrfaglig institutt som tar opp problemene i et bredt perspektiv, der hele fagspekteret, fra biologi til filosofi, er representert. Miljøvern ligger tynnere an i dag enn for 20 år siden. I 1970 var nullvekst en selvfølgelig tanke – utrolig nok er begrepet utryddet i dag.

– Har du likt deg ved UiTø?

– Det har jeg! Da Vitenskapsteoretisk Forum ble startet for fem år siden, samlet vi endel mennesker med interesse utenfor sitt eget snever felt. Riktignok synes jeg universitetsledelsen sentralt kunne vist adskillig større velvilje. I dag har heldigvis vitenskapsteori generelt fått romsligere kår. Vi har fått Senter for teknologi og menneskelige verdier i Oslo, Senter for teknologi og samfunn i Trondheim og Senter for vitenskapsteori i Bergen.

– Neida, for all del – Fjelland viser oss håndflatene, vil forsikre oss om noe – jeg rømmer ikke byen som en vonbråten, hatsk type! Det har vært trivelig å arbeide ved UiTø. Men nye utfordringer venter, vet dere. Han smiler lurt. – Dessuten er det sunt med forandring.

– Hva tror du fremtiden bringer?

– Vi bør ikke være for pessimistiske og si at verden går til helvete, men heller spørre: Hva kan vi gjøre med det?

Ansiktsløftning av IMR kantina

Kantina i Breivika I (IMR) skal smykkes ut og pusses opp. Utsmykningsutvalget har planlagt følgende tiltak:

■ Fire sveveskulpturer blir den nye utsmykningen.

■ Lyssettingen skal forandret.

■ Det skal bli færre sitteplasser.

■ Mer dagslys skal slippes inn.

■ En levegg skal bygges på balkongen.

Kai Friis

Nå skal IMR-kantina få en ansiktsløftning og vil stå vakker og innbydende utpå høsten. Det skal bli plass til å slå ut håret uten å dyppe det i naboens spagettigrøte.

Utsmykningsutvalget har bevilget 135 000 kr til utsmykning av Breivika I. Plan- og driftsavdelinga (PLUT) ved Universitetet i Tromsø vil bevilge midler til oppussing. Sidsel Jerkø, overarkitekt ved PLUT legger til oppussingen er fremdeles under planlegging, og det er ikke sikkert at alle planene blir gjennomført pga. dårlig økonomi.

Sentralt i denne oppussingen står fire nye skulpturer. Skulpturene skal lages av kunstnerne Kyrre Andersen og Liv Anne

Lundberg, som er tilknyttet kunstnergruppen TRIK i Oslo. De har levert en ideskisse som utsmykningsutvalget har godkjent og bedt dem gå videre med.

Deres hovedide er å ta i bruk takhøyden under store auditorium. De ønsker å henge opp tre sveveskulpturer i farget pleksiglass og polykarbonat i det tomme rommet. Skulpturene skal illudere bøker, hvor det er skrevet formler med metalltråder. En fjerde «bok» skal stå mellom kassen og sitteplassene.

Lyssettingen må forandres for å kunne ta i bruk rommet under taket. I dag virker lyset som en ekstra himling og det vil sperre sveveskulpturene ute. I stedet vil man montere noen sterke spotlights som vil belyse skulp-

turene. Ved forskjellige tilstelninger kan det øvrige lyset slås av, og kantina vil da bli opplyst indirekte av skulpturene.

Det skal bli bedre plass i kantina. Når det blir middagsservering i Hovedgården, vil man fjerne de ekstra stolene og bordene som er satt inn i kantina i dag. Det er nå over hundre sitteplasser og man regner med å gå ned til åtti sitteplasser som kantina er beregnet for. Bordene skal flyttes og stå «litt» på kryss og tvers. Inventaret skal beholdes, men stolene skal trekkes om i blått slik at de står i stil til de nye fargene i kantina.

Fargene er ikke endelig bestemt, men blåfargen i døra skal beholdes. Den blåfargen skal gå igjen i trekket på stolene, i taket og i andre detaljer.

Akustikken skal også forbedres, slik at det er blir bedre forhold for å holde møter i kantina. Det er også et ønske å få mer dagslys inn gjennom vestveggen. Hvis det er mulig vil det bli bygget en levegg på balkongen på østsiden av kantina.

Oppussingen av kantina starter så snart planene er helt klare. Omtrekkingen av stolene vil starte i den nære fremtid, mens omleggingen av lyset og malingen av kantina starter senere. Sveveskulpturene blir ferdige og hengt opp til høsten.

Omfanget av oppussingen er ikke helt klart ennå, men det som er klart er at til høsten kommer IMR-kantina i Breivika I til å ta i mot studentene i en helt ny drakt.

Nattens Anatomi

Nora Sørensen

I Nattskog blir vi presentert for et lite knippe karakterer som lever i det avantgardistiske og dekadente kunstnermiljøet i 1920-årenes Paris. La imidlertid ikke disse innledende ord forlede deg til å tro at dette er en sosialrealistisk skildring av et eksisterende miljø. Er du ute etter den tradisjonelle sammenhengende historie presentert i et klart referensielt språk, så vil du streve tungt med denne fortellinga. Det er ikke en enhetlig kronologisk fortelling med en klar utvikling, men en rekke store enkeltsener som henger innbyrdes sammen.

Romanen ligger i grenselandet mellom poesi og prosa. Med dens rytmiske, poetiske språk innbyr den til en allegorisk lesning. Karakterene framstår som symbolske størrelser og ikke som mennesker av kjøtt og blod. Allikevel skaper de engasjement hos leseren i form av den medfølelse eller det hat de vekker hos oss. Alle kjennetegnes ved en type anormalitet både i sin individuelle psykologi og i sin samhandling med hverandre.

DJUNA BARNES
NATTSKOG
GYLDENDAL NORSK FORLAG

Idealer som sprekker

Første kapittel er viet en presentasjon av Baron Felix og hans nesten sykelige beundring for det gamle Europa. Han går til fortiden for å finne retningslinjer for nåtid og framtid. Han dikter om på virkeligheten for å få den til å passe til hans egne aristokratiske idealer. Barontittelen er for eksempel knyttet til gamle portretter av adelige østerrikere som ikke engang er hans egne foreldre. Han beundrer doktor O'Connor når han plukker seg i nes. Denne lite dannede manér viderefører Felix til gamle tider da mennene «plukket» seg i skjegget når de tenkte og funderte. Når Felix gifter seg med Robin kaller han henne die Baronin. På denne måten gir han henne det gamle Europa noe som resulterer i at hun føder et sykt og sva-kelig barn.

I begynnelsen av boka er Felix svært så entusiastisk til sine egne idealer. Når O'Connor gjentar at Felix kommer til å begynne å drikke, aner vi imidlertid at optimismen ikke vil vare ved. På slutten av boka møter vi da også Felix som desillusjonert alkoholiker. Han vet nå at hans gamle idealer var urealistiske skinnbilder. Optimismen har vekket plassen for pessimisme og svartsyn.

Over femti år etter utgivelsen er *Nightwood* nå oversatt til norsk. Den er skrevet av den amerikanske forfatterinnen Djuna Barnes, og er blitt litt av en kultbok. Den er rost opp i skyene av litteraturvitere og knapt nok oppdagga av vanlige lesere. Og det er synd, for *Nattskog* gir deg en leseropplevelse helt utenom det vanlige.

Djuna Barnes, en typisk representant for det dekadente, modernistiske miljø i 1920 årenes Paris.
Foto: Berenice Abbott

Djuna

Djuna Barnes (1892-1982) var ei av de amerikanske kunstnere som flyttet til Europa i 1920-årene. Det var spesielt Paris, modernismens høyborg, som lokket. Her levde hun ei tid som eksilforfatter i kretsen rundt Ernest Hemingway, James Joyce og Ezra Pound. Hun levde et hektisk, utsvevende liv og led av utallige nervesammenbrudd. Stoffmisbruk var helt vanlig og legalt i datidens Paris og Djuna Barnes var ikke den som sa nei takk til piller og alkohol. Hun livnærte seg som skribent og illustratør i en rekke tidsskrift, skjønt hun var alltid i beit for penger for hun tjente ikke så mye på de få dramaene og romanene hun skrev. *Nightwood* ble utgitt med hjelp av

gode venner, ikke minst T.S. Eliot som fikk den utgitt på sitt forlag Faber & Faber i 1936. I sitt lange forord til den første utgaven, roser han romanen for **its brilliance in wit, characterization and language**. I det dekadente kunstnermiljøet i Paris finner en modellene til karakterene i *Nattskog*. Djuna Barnes hadde i lengre tid et forhold til Thelma Woods som noen mener er modellen for Robin. Doktor O'Connor skal ha vært en høyst levende person i Barnes' vennekrets. Det samme skal Baron Felix ha vært. Uansett så presenterer boka den tidstypiske stemninga som råda blant våre første modernister.

Fortvilelsen

Kjærlighetsforholdet mellom de to kvinnefigurene Robin og Nora legger mere og mere beslag på hele fortellinga. Robin symboliserer den likegyldige; **la Solembule** (søvnjengeren), som flyr rundt fra den ene til den andre i en slags våken urolig søvn. Hun har ingen egne meninger, intet mål for sine handlinger. Inkarnert i en og samme kropp er hun både dyr og menneske, barn og desperado, gutt og jente, skyldig og uskyldig, død og levende.

Mens Robin flyr ute om natta, går Nora fra rom til rom i en endeløs angst og søvnløshet. Hennes fremste egenskap er evnen til å gi uten å få noe igjen. Dette er en livsbetingelse for henne. Hun realiserer seg selv ved å være alt for Robin; både mor og elskerinne. Gjennom sin fortvilelse over Robin, føler hun at hun lever. Derfor tvilholder hun på den. Uten fortvilelse, sorg og smerte, lever hun ikke, bare eksisterer. I sin jakt på en dypere forståelse av seg selv, finner hun derfor ut at hun elsker Robin for sin egen skyld og ikke for Robins skyld.

På desperat vandring etter Robin, stopper hun opp hos **Doktor Mek-tig med-en-klype-salt O'Connor**. Hun vil at doktoren skal hjelpe henne med å forstå natta i Robin. Doktoren er **the Irishman from San Francisco**, homoseksuell, transvestitt og en utrolig pratmaker. Hele sitt liv har han ønsket å bli en søt husmor med mange barn, men han er inne-stengt i en lite tillitsvekkende mannskropp. Han besitter dessuten en kunnskap og erfaring som går over alle andres. Selv kaller han det en pre-historisk hukommelse. Folk kommer til han med sine spørsmål, men han gir aldri noen svar, bare lange taler. Han taler om mysteriet, underet; det å være menneske. Hvem er jeg? Hvilken verden er denne? Hva er meninga med livet?

Lidelsen

Doktor O'Connor ser på livet som en lang lidelse og den eneste funksjon mennesket har, er å lide med andre. Dette er ikke så fjernt fra Arthur Schopenhauers tanker om at **med-lidenhet** er det eneste bærende element for moralfilosofien. Jo mere innsikt en får i menneskets dypere strukturer, jo mere ulykkelig blir en. Mennesket vegrer seg derfor mot en dypere forståelse. Doktor O'Connor har styrke til å søke forståelse og innsikt, men det har kostet ham mer enn erkjennelsen er verdt. Han er blitt fattig, ynkelig, depressiv og ensom; en **God of Darkness**, Mørkets Gud.

Mørkets krefter

Nattskog er besatt med en mørk, pessimistisk dommedagsstemning. Poesien i språket gjør imidlertid det mørke vakker og nødvendig. Vi må kjenne mørket for å ha begreper om lyset. Ellers eksisterer vi bare i skumringens tilstand mellom søvn og oppvåkning. I samme likegyldighet som Robin. Forfatterinnen selv, Djuna Barnes, greide aldri å fri seg fra de mørke kreftene som herjet i hennes sinn. Hun døde bitter og ensom i 1982, 90 år gammel.

Troverdig politikk?

Tromsø kommune deler rundhåndet ut skjenkebevillinger, på tross av et vedtak om at det ikke skal gis flere bevillinger før 1. april 1990. April-spøk eller molbopolitikk? En dære kan spørre...

Formannskapet i Tromsø har nettopp sagt ja til skjenkebevilling til With Hotel, Compagniet, Nordlyspanetariet (øl og vin) og Universitetet (øl og vin til spisegjestene i kantina i Hoved-gården). Dette var imot innstillinga fra Bevillingsrådet og kommunaldirektøren. Disse har da tydeligvis tatt til etterretning det vedtaket kommunestyret gjorde for tre måneder siden der det het at det ikke skulle gis flere bevillinger før april 1990. Men når man vet at noen politikere har stemt imot seg sjøl i disse sakene, kan man begynne å lure på hvilken politikk de egentlig fører. Formannskapet begrunnelse for å gi Nordlyspanetariet skjenkebevilling, var at planetariet kommer inn under reiselivs-planene. Og Universitetets bevilling er en overføring av øl- og vinrettighetene til slutta lag i IMR-kantina. Det er jo greit. Men man kan jo spørre etter troverdigheten i det å forfølge to ulike politiske linjer. I dette tilfellet nyter vi studenter godt av det, så da ... vil antagelig ikke så mange av oss spørre om noe i det hele tatt...

HAM vil ikke finansiere uke drift.

Trond Svenes' forslag om å øke semesteravgifta med 10 kr fikk beskjedne 2 stemmer på hovedallmøtet. Avgiftsøkninga var ment å være øremerket for ukedrift. Studentutvalget fikk vedtatt følgende motforslag: HAM ønsker ikke å øke semester avgifta fra høsten 1989, for å finansiere framtidige studenttaker.

I studentutvalgets begrunnelse het det blant annet at det er mange «tiltak» en heller vil prioritere framfor å finansiere studentuka. Støtte til studentuka bør heller ikke være obligatorisk. Videre ble det hevdet at Universitetet i Tromsø har en av de høyeste semesteravgifter på landsbasis. Enkelte allmøtedeltakere sådde tvil under denne påstanden ved å vise til avgiftene i Oslo og Bergen.

Det ble også stilt spørsmål om hvorfor Studentutvalget måtte stille et motforslag som bare var ensbetydende med å ikke vedta forslaget fra Trond Svenes.

Info fra Studentutvalget

Det nærmer seg slutten på funksjonstiden for det sittende studentutvalget. Det ble avholdt valg på Hovedallmøtet den 10.5, og nytt SU fungerer fra 1. juni. Ellers ble det på HAM valgt nytt lærestedsutvalg, reglementskomitee og nye representanter til Samskipnadsstyret.

Studentutvalget har i den senere tid jobbet en del med å utrede konsekvensene av en eventuell sammenslåing mellom SU og NSU-Tromsø. Denne saken er nå stort sett ute av SUs hender, og det vil eventuelt bli opp til den nye reglementskomiteen å forslå en slik sammenslåing, og også andre endringer i studentorganiseringa.

Det er nå helt klart at vi vil få studentboliger i Ørindalen. Dette fikk vi klar beskjed om på Hovedallmøtet 10. mai. Man regner med at ca 100 enheter skal stå ferdige i oktober, og hvis alt går som det skal, så står 340 enheter klar til høstsemester 1990. Byggingen vil skje i tre etapper.

Behandlingen av den nye velferdsloven vil bli utsatt til høstsemesteret. Studentutvalget vil sende saken ut til høring til de forskjellige arbeidsutvalgene og man vil forhåpentligvis klare å samle seg om en strategi.

De videre arbeidsoppgavene til SU er ganske klare. Vi jobber med et skoleringsopplegg til tillitsvalgte studenter, og skal også planlegge informasjonsdager for nye studenter som kommer til høsten. Vi vil også jobbe med den nye velferdsloven, planlegge arbeidet. I tillegg forsøke å utrede konsekvensene av en eventuell brukerstyring av Samskipnaden.

Enestående charterturer for studenter!

Oslo – Aten
En vei, inkl. ferieskatt
fra kr. 1250,-

Istanbul – Oslo
En vei,
fra kr. 750,-

Oslo – Lisboa
Tur/retur, inkl. ferieskatt
fra kr. 2300,-

Internasjonalt studiekort får du kun hos oss!

Ring!

BE OM FERIE-GUIDEN 1989!

Oslo
Tlf.: (02) 45 32 00

Bergen
Tlf.: (05) 32 64 00

UNIVERS

Tromsø
Tlf.: (083) 75 820

Ås
Tlf.: (09) 94 11 20

REISER A.S

Hatling over stakk og stein

Svak journallestikk

Studentpressens lokale «piskesvinger» Geir Hatling har nok en gang brettet sine egne meninger ut på spalteplass i Utopia. God journalistisk praksis er at en redaktør gir uttrykk for h.h.v. avisens og egne meninger på lederplass. Annen spalteplass er forbeholdt objektiv informasjon. Derfor er det et overtramp når redaktør Hatling på spalteplass skriver «etter min mening...»

Ikke hastverksarbeid

Siden forrige Hovedallmøte (HAM, 15.03) har Studentutvalget jobbet intensivt med å se på en eventuell sammenslåing av Lærestedsutvalget (LSU) og Studentutvalget (SU), pga. at Reglementskomiteens arbeid hadde stått på stedet hvil. Et grundig arbeid er lagt ned for å kartlegge konsekvensene av en sammenslåing. Råd og erfaringer fra tidligere studentpolitikere er tatt med.

Arbeidsfordelingen mellom LSU og SU har til tider vært problematisk. Ofte har man jobbet med de samme sakene og man har ikke effektivt nok kunne utnytte ressursene. Og man har spurt seg: Hva er studentene tjent med? To utvalg som fungerer noenlunde bra eller ett

som kan øke effektiviteten? Studentutvalget er forpliktet til å påpeke og rette opp ting som måtte fungere dårlig innenfor studentorganiserings. Derfor ble det valgt en Reglementskomite på HAM 5.mai.88. Dens mandat (arbeidsoppgaver) var bl.a. å utrede virkningene av en sammenslåing av SU og LSU.

Denne komiteen ble på HAM 15.03.89 kritisert for mangelfullt arbeid og fratatt sitt mandat. Studentutvalget nøstet da opp trådene og satte i gang arbeidet for å se på sammenslåing, slik at studentene ikke skulle være nødt til å vente nok et år på en komiteinnstilling fra en komite som ikke har fungert. Det er klart at det hadde vært ønskelig med en offentlig debatt. Men etter som det hersker stor enighet om en sammenslåing blant tillitsvalgte om dette, noe som ble slått fast på studentrådet 27.04.89, anså SU det som forsvarlig å sende saken til behandling på HAM.

Tromsøstudentene bestemmer selv

Geir Hatling frykter for at et sammenslått utvalg skal miste selvrådet og måtte knege NSU sentralt. Dette er en ubegrunnet frykt. For blant studentpolitikere i Tromsø har det vært en tradisjon å tale NSU midt imot. Senest på Landstinget

(6-8 april) ble Tromsø sin uavhengige posisjon slått fast. det ble nemlig slått bestemt at det skal være opp til Tromsøstudentene selv å avgjøre hvilken organisasjonsform vi skal ha. Det inkende klart slått fast at vi ikke vil la oss diktere av NSU sentralt.

HAM er syvende far i huset

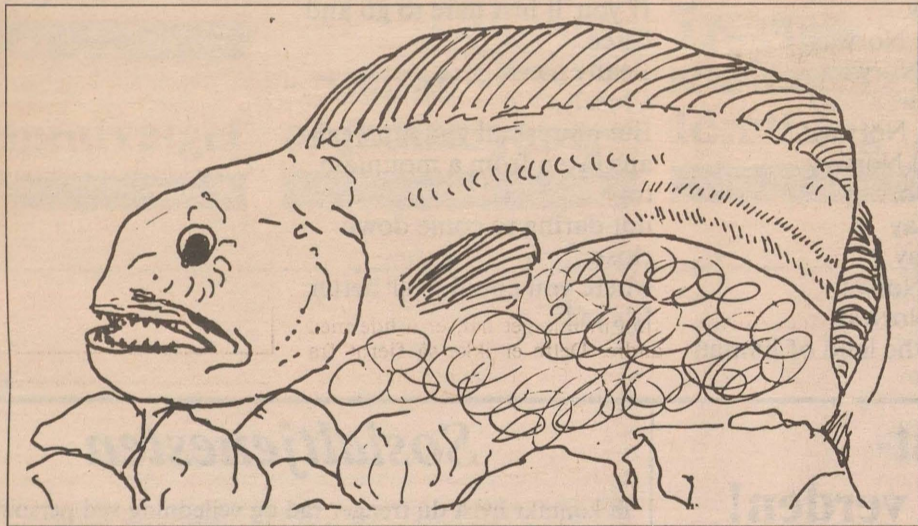
La det være klart, SU kan ikke bestemme hva studentene i Tromsø kan mene. SU er underlagt HAM og må forholde seg til hva HAM sier. Skulle noen av SU's medlemmer prøve å gå mot studentenes vilje, vil HAM kaste disse umiddelbart. HAM vil dermed sørge for at et sammenslått SU/LSU ikke blir noen maktkonsentrasjon.

Arnt Sommerlund
Varamedlem Studentutvalget

Artikkelen det henvises til i dette brevet var en kommentar. Desverre falt ordet kommentar ut i overskriften. Det var således en personlig meningsytring og ikke noen artikkel.

red.anm.

Tanker om en studentforenings gjenfødelse

For de som var studenter i siste halvår av syttiåra eller tidligere åttiåra, er det spesielt en organisasjon som vekker minner og følelser. Denne var viden kjent innen, og endog utover ved studentmiljøet ved UiTø, og hadde sitt utløp fra det institutt, som lenge ble sett på som skalkeskjul for bohemer. Dette kan forklare byggets beliggenhet, i anstendig avstand fra UB og de sentrale deler av universitetsområdet.

Som alle andre legender bukket foreningen under, omkring 1983-1984 kom de siste krampetrekninger fra den gamle «ur-fisken». Muligens hadde den utspilt sin rolle. Intet godt bør forringes ved å uthale dets levetid. Nye foreninger kom til, f.eks. har RUPHUS på IMR sitt utspring fra denne til nå brakke studentforening. Og på mange måter har vel RUPHUS overtatt som den mest aktive sosiale organisasjon ved UiTø.

Når det imidlertid iferd med å skje noe omkring den gamle originale foreningen. Studenter og ansatte som holder til ved IBG, har ikke unngått plaktoppslag med en logo, der en av våre urfisker spreller i bedagelig velvære over å ha blitt dratt fram i lyset på ny. I løpet av vårsemesteret har det blitt mumlet, planlagt og organisert. Endelig er det også kommet noe konkret ut av alle diskusjonene og praten som oftest har funnet sted over noen brune

flasker og solide krus fra en av byens store arbeidsgivere. Studenter ved IBG og NFH tror nå fullt og fast på vellykket reinkarnasjon, og har nå bestemt seg for at den sosiale interesseforeningen STEINBITEN atter skal få sin plass i sola.

Som alltid til nye tiltak, vil det være en rekke kritiske røster som vil mumle de gjentatte negative ord «organisert fyllerøse, barnestreker i egen lekegrind, kaste bort tiden på tull og tøy». De samme argumenter og uttrykk går ofte igjen hos de som beskriver russetiden på gymnaset, julebord og studentturer. Alltid vil det være noen som kritiserer, sjelden vil det være de samme som gir alternativ som bunner i reelle og fornuftige resonner. Alltid vil det være noen som klager, sjelden vil det være disse som hjelper. Fenomenet gjelder ikke bare i mikroskala, men også i forhold langt utover studentmiljøene. Alle kjenner godt til hvor lett det er å løse verdensproblemer over kaffekoppen. Alle er vi vel forståelsepåere, fra de aller yngste til de eldste som syntes alt var bedre før, og at PC, leger og tabletter er noe møl.

Grunnen til disse kvasifilosofiske betraktninger var altså gjenopplivningen av STEIN BITEN. Egentlig trengs det vel ikke intellektuell og akademisk argumentasjon for å legitimere oppstarten av en sosial studentforening. Allikevel kan man spinne noen tanker omkring det å

være sosial, det å møte seg med folk, det å kommunisere, kjenne og oppleve mennesker. Studietiden er den tiden av livet hvor dette skjer i mye større grad både før og etter studieåra, så derfor burde ikke denne unike muligheten få bli bort. Dette er ingen oppfordring til å gi blanke i eksamen og studier, men heller et ønske om engasjement på områder utenfor verden på lesesalen. Det var en gang en vis mann som sa alt til sin tid, på dagens dataspåk kan vel dette uttrykkes analogt med «time sharing system». Det kan heller ikke stikkes under en stol at alle vi som skal ut av vår trygge studenttilværelse, må kunne fungere, ikke bare faglig, men i stor grad også være mellommenneskelig. De fleste har vel hørt historien om alle forretningskontrakter, faglige kontakter og samarbeidsavtaler som ikke er besluttet innen offisielt oppsatte møterammer, men heller i de sene kveldstimer i et noe løsere miljø. Studietiden burde derfor ikke bare være en faglig innsprøytningsstilling, men også en tid hvor man i stor grad kan legge grunnlaget for sin seinere sosiale kontaktflate, engasjement og mellommenneskelig kontaktfølelse. Dette temaet gis det ingen forelesninger i, istedet må det læres gjennom kollokvier, ofte berammet til noen sene kvelder.

Samiske studier ved universitetet i Tromsø

Et av hovedargumentene for å opprette et universitet i Tromsø, var at det skulle ivareta forskning/undervisning i samiske spørsmål.

Kirke- og Undervisningsdepartementet sier i St.prp.nr.142 (1966-67) om humanistiske fag bl.a. at: «... Departementet anser det videre som en selvfølge at samiske språk og etnografi må ha en sentral plass ved Universitetet, og det bør vurderes nærmere om ikke alle forskere på dette felt, også de som i dag arbeider ved Universitetet i Oslo, bør samles i Tromsø.

Relevans og anvendt forskning var noen av bakgrunnsargumentene for opprettelsen av UiTø. Dessuten definerte man endel problemområder en ønsket å se nærmere på, og det samiske samfunn var et av disse problemområder.

For å ivareta dette, ble det opprettet forskningsgrupper på ISV som var ment tværfaglig sammensatt, hvorav «Forskningsgruppen for samiske studier/etniske relasjoner» var en av gruppene. Gjennom stillingsbetenknninger og ansettelsespo-

litikk har Universitetets styrende organer allerede på 1970-tallet lagt opp til en forskningsprofil som er antropologisk. Blant annet ble det bare ansatt ikke-samer med et antropologisk perspektiv.

Sámi studenttaid searvi Romsas/Samiske studenters forening i Tromsø mener derfor at opprettelsen av antropologi studiet, ikke må gå på bekostning av samiske studier/etniske relasjoner.

Hvis det blir videreutbygging av sosialantropologi studiet, må det tilføres flere ressurser fra de ansvarlige myndigheter.

SSSR krever at UiTø ordner opp i de interne forhold i tråd med de målsettinger, intensjoner og rammer myndighetene engang satte for Universitetet i Tromsø.

SSSR går inn for at det opprettes et samisk forskningssenter, der forskning og undervisning på samiske forhold, går ut fra samenes egne prioriteringer.

Sámi Studenttaid Searvi Romsas (Samiske studenters forening i Tromsø)

Å tale seg selv midt imot

Arnt H. Sommerlund har i det siste boltret seg i manesjen, fremstående som en studentpolitisk lokalhistoriker. Striden som raser i bokseringen, er om hvorvidt studentutvalget og lærestedsutvalget skal forenes til ett.

Arnt H. Sommerlund har merket seg at enkelte studenter og studiner her på bruket nærer frykt for at sammenslått utvalg skal legge seg på rygg for sentrale krefter i NSU (les: Løkkeveien).

Denne frykten kjenner ikke Arnt H. Sommerlund, som på siste studentrådsmøte proklamerte at «tromsøstudentene i alle år har talt NSU midt imot». Dette utløste replikkutveksling mellom Sommerlund og Elin Gundersen (tidligere leder av Lærestedsutvalget i Tromsø, nåværende nestleder i NSUs sentrale arbeidsutvalg). Gundersen

menet at NSU sentralt og lokalavdelinga i Tromsø, alltid hadde hatt et godt forhold til hverandre, men hun ble raskt korrigeret av studentutvalgets historiker, som fastholdt at så ikke var tilfelle. Det er tydelig at Sommerlund setter sin ære i å kjempe med nebb og klør mot alt som måtte komme fra sentralt hold i NSU.

Det gleder meg at tillitsvalgte studenter tør å gå sine egne veier, og ikke minst, tør å tale midt imot, slik som Arnt H. Sommerlund. Siden det nå hevdes at NSU ønsker at vi skal slå sammen LSU og SU her i Tromsø, får Sommerlund en ny anledning til å kjempe mot sentrale krefter i organisasjonen.

Stå på Arnt! Vi lar oss ikke presse av andre, gjør vi vel?

Tal NSU midt imot nok en gang!

Kjetil Aamann

Ny studentforening ved ISL

Tirsdag 11. april ble studentforeningen Babel-språkrøra på ISL danna. Formålet for foreninga er å fremme det sosiale samholdet blant studentene ved instituttet, lese aviser sammen m.v.

Babel har allerede arrangert en heidundrende fest, hvor ca. 30 studenter tegnet medlemskap i dette som ser ut til å være universitetets vakreste studentforening.

Medlemmene betaler en kontingent stor kr. 10,- pr. semester (kan betales i frimerker eller tomflasker), og alle studenter ved instituttet oppfordres til å søke denne lune havn ...

Styret har i høyeste grad en flat styringsstruktur. Utøverne av denne strukturen er p.t;

Eva Haugen (Øk/adm.)
Tore Bloch (Skr.)
Janne H. Andreassen
Elisabeth Kindlihaugen
Andre Alfredsén

+ en jevnlig festkomite som skal sørge for at Babels medlemmer jevnlig skal kunne møtes for å «balle» med hverandre. De sosialt oppdragende er:

Kjetil Aamann
Heidi Henriksen
Lars Marthinussen

For tiden arbeides det intenst med Babels lokale høsttakkefest, hvor våre sarte nye studenter (les: Ex.phil, Humanoira og Forprøven) skal få utfolde seg i sann livsglede med de etablerte studenter ved ISL. Vær obs. dette blir moro !!!

Fra høsten vil det også være mulig å komme innom Babels kontor (AU-ISL) for å fordype seg i aviser og tidsskrifter på språk fra hele verden.

Styret

*Eksamen står nå for tur.
Er du god forbered til
eksamen?
Gruer du deg?*

Marielle Thompson ISV

Ja jeg er godt forbered til eksamen. Jeg har lest hele pensumet. Men jeg gruer meg veldig noe som gir seg utslag i at jeg til tider glemmer jeg å spise dessuten konsumerer jeg store mengder kaffe.

Steinar Johansen ISV

Jeg har i de siste tre årene lest veldig mye pensum litteratur. Og jeg kan ikke si annet en at jeg gleder meg veldig til den dagen jeg skal ta eksamen. Det blir jo en viktig dag i mitt unge liv.

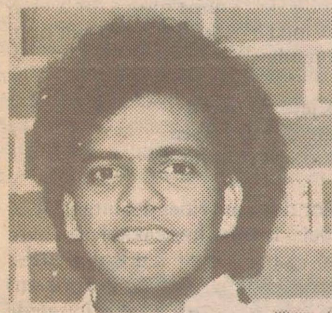
Janne Hansen ISV

Eksamen er spennende. Jeg har lest veldig mye så jeg gruer meg nesten ikke noe.

Helge Fredriksen IMR

Det er litt tidlig ennå, men jeg er nok litt på etterskudd med pensumet. Ennå er det en stund til eksamen så den store skjelven kommer nok ikke før på eksamensdagen.

R. Mahegan IBG

Jeg har ikke rukket å lest hele pensumet, men om en uke eller to så skulle jeg ha fått med meg det meste. Jeg er litt nervøs men jeg håper det går bra.

Fra en utenlandsstudent

I'm cracking my body
my soul is pulled too far.
It wasn't made for this
it's giving up.
To stretch it so far to try and
fit into this culture
this poor, wretched, closed
culture.
Unbelievably different,
uncomprehendingly dif-
ferent.
And i've no choice
but to go on, go on
cracking.
Glimpses of inner peace
occasionally
break the heavy routine of
depression.
But then i'm drowning
again.
«Don't lock yourself in your
room»,
they say, «you'll go mad».
«Don't go out»,
I say, «You'll go madder».
At least on my own
There is no-one to talk to
me,
to turn away from me,
to reject me totally.
In our country we treat for-
eigners as we treat our fel-
low countrymen, with re-
spect, warmth,
understanding.

Here nobody knows me
Nobody wants to know me
so what's left in life?
Don't talk to me about God
That seem to be «after life»
rather than life itself.
I'm so tired of life here.
So tired of getting up every
morning
and trying to drag myself
out of the depression.
Far enough to cope with
today

Just enough to cope to sur-
vive, not to live.
What a fucking waste.
But i keep going out
maybe I'll crack slower that
way
I keep trying
in the deepening depths og
despair.
«Søte mennesker» occasio-
nally spare a few minutes
to talk to a lonely foreigner
meaningless
-you can't survive on a few
minutes per month
quick end anyway when I
admit that I don't
'trives i Tromsø'.
Total non-compression.
Christ they seem so
inhuman.
Dead people.
But I can't be
really
true
that they're dead.
Then how is it
really?
People in Norway
stand at the edge of a fjord
in Norway
looking across to the other
side
to Norway
their land
Norway
all their land
all Norway
wonderful Norway
beautiful Norway
small Norway
but strong Norway
traditional Norway
modern Norway
fine Norway
fair Norway
generous Norway
peaceful Norway
Norway -the land of human
rights.

But my friends
what of the world
outside Norway?
Go!
Go to the coasts
instead of the fjords
look out across the sea
to other countries,
instead of across the fjord
to other 'kommuner'.
Don't be frightened!
The experience is filled with
richness.
Listen!
listen to the waves
lapping gently
eternally,
all over the world.
This sound my friends,
is like the deep spirit of life
within us all
universal
eternal
omnipresent.
We are all the same.
Different culrures
meet and treat that spirit
in different ways.
Some have long beaches,
open and ready to accept
the waves
without barriers.
Others are rocky
so the waves must get up
over the rocks.
But the sound of the waves
are always the same.
If you'll just dare to go and
listen.
Really listen.
Closely.
But almost all you norwegi-
ans listen from a mountain
top
not daring to come down
close
where you could hear better.
It's sad

because you'd find reach
rewards
from helping the foreigner
who's trying desperately
to get a grip on the steep co-
astline of Norway
- to make real contact with
norwegians.
Go!
Go aboard.
See how the waves lap easily
along the shores
of other countries.
Don't be afraid.
All ohter countries are ea-
sier than Norway
if you just listen to the
waves
- look for the human spirit
- and show your own.
So go.
listen
remember
and return
to welcome the waves from
other lands
to Norway.
Don't let us foreigners
down,
but be prepared to get a bit
wet yourself
- then you're meeting the
waves.

Anonymous -or all of us

Dagens nyhet fra post- ordrens vidunderlige verden!

DOBBELT-HAKE? SLAPPE KINN? GJØR SOM FILMSTJERNENE!

Du vil føle deg bedre og se yngre ut med hjelp av dette vitenskapelige utformede HAKEBÅND som former og korrigerer kinn og hake mens du sover eller ser på TV! Se overraskende resul-tater etter kort tid!
Kombortabel, elastisk ma-teriale, vaskbar.

Kun kr. 119,- Art. nr. 1117

I ett av de utallige postordrehef-tene som fyller postkassa vår for tida (nå som det er vår og folk er glade og kjøper alt de ikke har bruk for) fant vi forleden en vir-kelige *fornuftig* innretning, i mot-setning til alt de andre skrammet. Nærmere bestemt et vitenskapelig utformet *hakebånd* mot dobbelthake og slappe kinn. Det kan i følge brukerveiledninga benyttes mens du sover eller ser på TV, men Utopia vil for sin del legge til: vil det ikke også være ypperlig under *lesing*?

Som student blir det jo ofte mye innesitting, dårlig og fet mat, og litt

vel mange halvlitere ute på byen. Endelig har vi fått løsningen! Den vonde sirkelen med behov for stadig flere halvlitere for å oppnå kontakt kan nå brytes. Med dette hakebåndet kan vi sitte på lesesalen og fordype oss i, f.eks. slimålens kjønnsliv, eller Spinozas gudsbegrep, og *samtidig holde utseendet evig ungt og tiltrekkende!* Finles postkasse- re-klamen, send inn og kjøp!

Sosialtjenesten

Ta kontakt hvist du trenger råd og veiledning ved personlige og sosiale vanskeligheter eller studentproblemer som ikke er faglige. Du kan også be om informasjon av forskjellige art og få vite hvor du skal henvende deg i helse- og sosiale spørsmål og juridiske saker.

For norske studenter:

Sosialkonsulent Ann Torunn Olsen
Kl. 09.00 - 15.00 alle dager unntatt torsdager.

For utenlandske studenter:

Sosialkonsulent Anne-Marie Hektoen
Kl. 09.00 - 15.00 mandag, tirsdag, onsdag i uker med like uketall.

Ring tlf. 81 012 - eller stikk innom for avtale.

Studentsamskipnaden, Roald Amundsens plass 1.

Husk å benytte deg av HELSEFONDET, som gir deg delvis dekning av utgifter til tannbehandling, briller og linser, fysioterapi og andre helsemessige itgifter. Se etter i reglementet som er oppslått på tavler rundt om på instituttene.

Tamilforeningen i Nord Norge samler inn lærebøker.

Biblioteket i Jaffna, som er et av de største i Asia, ble for fem år siden brent av styrker fra Sri Lanka under etinske konflikter. Det er derfor stor mangel på lærebøker i tamilområdet.

Vi ber om engelsk-språklige bøker innen realfag, medisin og tekniske fag. Også gamle bøker er av interesse.

Kontakt:
K. Sivasundaram
A-104 Prestvannet Studenthjem
9001 Tromsø

Vi er svært takknemlige om noen kan hjelpe oss å bote på lærebokman-gelen i tamilområdet.